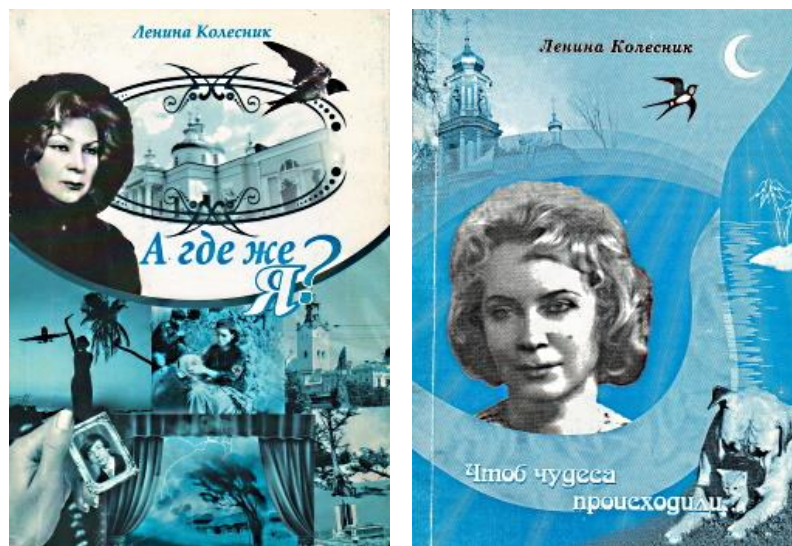

«МАМА» - ГОЛОВНЕ СЛОВО У КОЖНІЙ ДОЛІ...

Розумію, у цей нелегкий для нашої країни час – не до свят і пишномовства. Та День Матері – особливе свято. У травні, коли природа ожила і буяє молодією зеленню, маємо нагоду безліч разів сказати теплі слова, подякувати найріднішій людині, яка дала нам життя.

Відомо, що у 1908 році американка Анна Джервіс запропонувала відзначати День Матері. Мотивація сумна, але зрозуміла – її мати померла, тому Анна хотіла щоб діти всієї Землі щорічно вітали мам. Вона довго писала листи з ініціативою і добилася результату: у 1910 році штат Вірджинія першим встановив День Матері як офіційне свято.

День Матері вперше відсвяткував Союз українок Канади у 1928 році. Наступного року це свято відзначалося у Львові. У 1939 році свято заборонила радянська влада. У 1990-х роках, завдяки зусиллям громадських організацій, зокрема Союзу українок, свято повернулося в Україну. У світі воно відзначається 13 травня. Згідно з Указом Президента України від 10 травня 1999 року № 489/99, ми вітаємо матерів щорічно у другу неділю травня.

Цей день – чудовий привід приділити увагу матерям, висловити їм свою любов і повагу. Із давніх-давен людство зверталося в молитвах і піснях до своєї берегині – матері. І я хочу згадати про мою найріднішу людину, яка, на жаль, вже понад десять років як пішла у інший світ, але завжди живе у моєму серці.

Леніна Олександрівна Колесник народилася у селі Червоновершка Компаніївського району на Кіровоградщині. На її долю випало чимало випробувань, спільних для всіх українців того покоління. Дитиною пережила Голодомор в Україні, підлітком – евакуацію за тисячі кілометрів у зв'язку з наступом гітлерівців на рідний край, юнкою – нелегкі умови повоєнного часу. Ще у шкільні роки виявила любов до літератури, писала гарні твори. Намагалася віршувати, але по-справжньому захопилася поезією у зрілі роки.

Мамі поталанило навчатися у Львівському університеті. Подальша робота так або інакше була пов'язана зі словом: як викладача, як журналістки, як екскурсовода. Статті з'являлися у львівських, потім кіровоградських газетах, вірші завжди чекали друзі і знайомі.

На початку 1990-х років ми переїхали до Кіровограда. Рідна земля надихала Леніну Олександрівну. Коли було створено обласне літературне об'єднання «Парус», вона одразу стала його членом. На першу самостійну книжку наважилась саме тут, у Кіровограді. Видавництво «Імекс-ЛТД» у 2003 році видало збірку прозових та віршованих творів «Ласточка моя». Потім були інші видання: «Чтоб чудеса происходили...» (2006), «Остров Светлых Людей» (2007), «А где же я?» (2010). Остання книга її творів «Животные нам что-то говорят» чекала свого часу сім років. У 2011 році, в останні дні свого життя, мама ще встигла її вчитати, схвалити, підібрати художнє оформлення. З ряду причин видання було здійснено тільки у 2018 році. Дякую небайдужим людям, які допомогли мені у цьому. Всі книги побачили світ в одному видавництві – «Імекс-ЛТД». Мама дуже поважала професіоналізм його очільниці Тамари Сергіївни Саміляк і довіряла її порадам.

Про що йшлося у прозових та віршованих творах Леніни Олександрівни? Теми різноманітні, як і коло її зацікавлень. Вона розкривала свою душу, щиро ділилася думками, враженнями, почуттями. Писала українською та російською мовами. Ось кілька рядків з її вірша «Я вдома, на своїй землі»:

А там, де тайною все вкрито,
Де пекло, кажуть, є і рай,
І звідти буду я дивитись
На наш єдиний рідний край.

Земляки-компаніївці відзначили Л. Колесник премією імені Віктора Близнеця. Диплом одержала я – і щемно було, і сумно, і радісно.

Мама подарувала мені життя, віддала тепло своєї душі і зараз надихає на добрі справи. Подумки я раджусь з нею у важкі хвилини.

Зараз працюю у кропивницькому літературно-меморіальному музеї І.К. Карпенка-Карого. У фондах зберігаються книги наших краян, у яких чимало слів сказано про матір, її любов і любов до неї, є зворушливі світлини письменників-земляків з матерями. Одна з майбутніх виставок обов'язково буде присвячена натхненницям і янголам-охоронцям літераторів – їх МАМАМ.

Світлана Колесник,
головний зберігач фондів
літературно-меморіального музею
І.К. Карпенка-Карого
міста Кропивницького